

Cluborgaan van de Haagse Tennisvereniging

EVER OUT

TPG Post
Port Betaald

SWAARFILTSEN

Competitie bulletin
week 5 2009

Never Out Houtrust Jongens 2 - TCH Lucky Stroke 2: 0-6

NEVER LUCKY

Op 9 mei was alweer de 4e competitiedag voor de jongens van jongens 2, en zelfs alweer de laatste thuiswedstrijd. We waren tot nu toe never lucky in de thuiswedstrijden en ook deze keer strookte de resultaten niet met onze wensen daaromtrent. Hoe verdrietig, de resultaten waren zelfs de slechtste ever. Dus we waren wel wat out het veld geslagen. En dat terwijl we al moeite hadden om in het veld te komen, want het hek van de baan was nog op slot toen de voltallige teams al voor het hek stonden te trappelen van ongeduld om te beginnen. Gelukkig ging het hek vroeg genoeg open om mooi op tijd te beginnen.

Willem was (gelukkig) ook weer van de partij, en die wedstrijden kunnen wel eens lang duren..... Nu hebben we natuurlijk wel een handicap die omgekeerd evenredig is aan wat Frank schrijft in zijn stukje van vorige week over zijn team. We hebben namelijk een betrekkelijk jong team dat vaak moeten spelen tegen oudere jongens.

Soms hebben we dan het voordeel waarover Frank schrijft in zijn stukje over hun wedstrijd van nog een week eerder. Namelijk dat men onze jongste/kleinste speler Edwin zwaar onderschat, maar vandaag zette dat tegen "knaller" Patrick van Lucky Stroke geen zoden aan de dijk. En dus geschiedde het onvermijdbare: Edwin leed zijn eerste single-nederlaag sinds mensenheugenis. En dat met cijfers die we uit piëteit met de verslagene maar even niet vermelden. Ook de singles van Joost en Nick zijn te rangschikken onder de categorie "roemloos".

Alleen de single van good old Willem vermocht het de Never-Out harten sneller te doen kloppen. Want al ging deze wedstrijd dan ook, in lijn met de algemene trend vandaag, verloren, kansloos was Willem zeker niet. De eerste set eindigde in een tie-break, welke Willem helaas verloor. De tweede set ging weer lange tijd gelijk op, maar helaas werd deze uiteindelijk met 4-6 verloren, zodat onze hoop in bange dagen ons geen puntje kon bezorgen deze keer. Doordat de wedstrijd behoorlijk lang had geduurd, zat een dubbel voor sportieve Willem er niet in, want een voetbalmatch riep hem alweer naar elders.

De dubbel van Yari en Joost leverden zo te horen wel enig spektakel en vrolijkheid op, maar daar deze geen relatie hadden met enig resultaat in het spel valt daar in het kader van dit wedstrijdverslag weinig over te zeggen.

Marc stond in de andere dubbel met de voor Willem ingevallen Edwin. De eerste set ging redelijk, maar tegen die Patrick, dat viel echt niet mee, en tenslotte won Lucky Stroke ook deze match met gemak.

Toch heeft Edwin zijn overwinning vandaag nog binnen kunnen halen.....al was het dan ook met korfbal. Met 5- 3 gewonnen tegen Avanti c6!

Volgende week weer tennispuntjes? We hopen het. De wedstrijd zal gaan tegen middenmoter Vredenburg. Dus dat biedt in deze poule van teams met spelers van zeer uiteenlopende leeftijd en sterkte zeker kansen.

Edwin & Sebastiaan van Nooten

Never Out Houtrust Heren 1

Eindelijk begint er goud aan de horizon te blinken

Wederom een schitterende competitiedag en de stemming bij Heren 1 is zoals altijd opperbest en optimistisch. Er wordt wederom aangevangen met een traditioneel ontbijt, ditmaal bij onze sterspeler, Brzozowski. Om niets aan het toeval over te laten worden er op verzoek van de heer Sanders biefstukken (peper steaks van PJ) als ontbijt genuttigd.

Voor het eerst wordt de opstelling de ochtend voor de wedstrijden NIET gewijzigd. Zou dat dan toch te maken hebben met het feit dat onze aanvoerder niet aanwezig is? Hij is een Europa tour aan het maken met een dame uit het land van de Havanas. Kim eiste ook geen singles op en focuste zich slechts op zijn ontbijt en de vraag,

“wat is er toch weer mis gegaan afgelopen nacht”

Vol goede moed wordt na het ontbijt afgereisd naar Tennispark Haneburg alwaar de tegenstander vol zelfvertrouwen ons zit op te wachten met koffie en taart (als het zo doorgaat moeten we zelf ook taart gaan verschaffen bij thuiswedstrijden.....)

De tegenstanders denken een eitje te hebben, want wie met 5-1 verliest van Lucky stroke, moeten echt niet goed zijn.....

Gelukkig voor Polmans werd er meteen tempo gemaakt en konden de eerste twee singles de baan op. Uiteraard Brzozowski de eerste, en deze keer

hadden we als verrassing, Slippens in de 2^e gezet. Zonder al te veel moeite werden deze twee potten gewonnen. De tegenstanders begonnen met rackets te gooien, beetje jammer, maar achteraf bleken ze toch zeer sportief. Het was “reactie in heetst van de strijd” en “hoe kunnen we nu van dit team, wat toch eigenlijk al bijna gedegradeerd is verliezen”.

Toen de derde single, waarin Polmans moest aantreden. We noemde het de opofferingspot, ja die jongen moet toch ook wat spelen. Het was voorbij voor je er erg in had, stand 2-1.

De Hanenburgers kregen weer hoop, maar Wolthuis wist korte metten te maken met de nestor van de tegenstander, door hem eenvoudig in twee sets aan de kant te schuiven. Ongelooflijk maar waar, het stond zowaar 3-1!!!!!!!!!!!!!!

Restte nog twee dubbeltjes. Sanders, die al de hele dag stond te popelen samen met Wolthuis en Brzozowski met Klijnstra die ook op scherp stond.

Sanders stond in beton gegoten aan het net en wist met het inspelen al mentaal op voorsprong te komen door keihard zijn backhand te demonstreren. Helaas hebben we die in de wedstrijd amper meer gezien. De druk werd voor Sanders toch wat groot. Hij heeft per slot van rekening al 0! wedstrijden gewonnen. Ook deze keer werd het weer niks. In twee sets eraf.

Andere dubbel ging een stuk beter. Uiteraard was er weer wat geouwehoer over smashes en lijnen, maar uiteindelijk werd er vrij eenvoudig in twee sets gewonnen.

Never out 4 - Haneburg 2

We kunnen het zelf nog niet geloven, maar eindelijk komen de kwaliteiten van het team bovendrijven. Met nog twee wedstrijden te gaan hebben we goede moed dat degradatie afgewend kan worden (Wolthuis moest nog even uit de droom geholpen worden, hij begon na 10 bier ineens te rekenen en dacht dat we nog kampioen konden worden.....)

Na afloop toonde de tegenstander zich zeer sportief en hebben we tot een uur of 10 een berg bitterballen en bier gedronken.

ZHG

Lucky Stroke 6 - Never Out Houtrust Heren 3: 1-5

Met vier man moesten we vandaag de klus van Jan klaren. Jan zelf was verhinderd, maar de wens van de aanvoerder sla je niet in de wind. Gelukkig was er geen wind op park Berg en Dal. En ook veel zon met tussen de toeschouwers allerlei bekenden. Zelf in het tegenspartelende unlucky team.

Rinaldo opende het bal en toonde zich een trefzekere speler die zich niet liet wegzetten op de steeds bestookte backhand. Nipt maar welverdiend stond de 1-0 op het bord.

Hans stond uiteraard als een huis en liet Frits met een kater achter. En dat op de dag dat zijn vrouw, Anita, weer een jaartje ouder werd.

Ook André was in zijn doen en legde het initiatief bij Bart, hetgeen niet aan hem besteed was. Zo stond het al gauw 3-0.

Geen vuiltje aan de lucht dacht Evert, maar verloor na een overdonderende start wel de tweede set. In de derde set werd alles weer recht gezet, maar het was intussen al over zessen en dat betekende dat meteen de twee dubbels de baan op moesten.

Weer twee driesetters, waarvan de ene verloren ging (dubbelen blijft voor Hans een soort golf, maar dan zonder putten) maar de andere in klinkende munt werd omgezet. Een mooie overwinning op het zonvergoten ... Sorry. Volgende week wacht op Houtrust de kampioenswedstrijd, tegen Delftse Hout. Gelukkig is Jan dan weer paraat!? Met vijf man moet dat lukken.

Evert

Zondag 3 mei 2009

Never Out Houtrust Dames 2 - Holy 3: 2-4

Dames 2 heeft op dag 4 voor het eerst twee wedstrijden gewonnen na drie keer 0-6 dus eindelijk 2-4.

Hiervoor hadden de teamleden Ien Ubaghs, Annemarie Haug en Ineke Gilbert wel de steun van invalster Wil van de Huysen nodig. Zij won haar enkelpartij met 6-3 en 6-4.

De dubbel Wil en Ineke werd in drie sets gewonnen. Tijdens de dubbel van Ien en Annemarie werd Ien vol in haar gezicht getroffen door een bal. Maar ze kon even later gelukkig weer verder spelen.

We waren zo blij eindelijk van die hatelijke 0 af te zijn, dat diverse vrijspelers dachten dat we de totale dag gewonnen hadden.

De dag begon miezerig, maar we mochten alle vier de enkelpartijen tegelijk spelen en toen de dubbels aan de beurt kwamen, kwam de zon door.

Al met al voor ons reden tot vrolijkheid.

Ineke Gilbert

Verslag 'operatie kieviet', deel 2: Reïntegratie in het gezin

Vrijdag het ziekenhuis in en maandag weer ontslagen met een nieuwe heup en een geamputeerd hoofd. Mijn zaalgenoten hebben me de laatste nacht uit mijn slaap gehouden en ik heb misschien ook wat naweeën van de verdoving. We kennen iemand die, zo nodig, thuiszorg regelt. Ik heb alle vertrouwen in Jos hoewel er geen verpleegster aan haar verloren is gegaan, haar woorden. Jos heeft minder vertrouwen in mij en mijn geamputeerde hoofd. De eerste twee dagen slaap ik veel. Mijn hoofd is woensdag weer grotendeels aanwezig, hoewel, het bezoek vindt me er moe uitzien. Gelukkig weet Jos dat te relativeren door te stellen dat ik er al 25 jaar zo uitzie.

Tijdens mijn afwezigheid was de afwas een belangrijk gespreksonderwerp in het gezin. De taken zijn bij ons thuis simpel verdeeld in hobbies: Jos kookt en ik doe de afwas. Maar wat te doen als ik er niet ben? Een afwasmachine is een optie maar zoonlief vindt dat toch wat overdreven. Jos is het afwassen

al jaren verleerd en als zoonlief schoon bestek wil hebben, zal hij zelf aan de afwas moeten. Ja, in dat geval vindt zoonlief een afwasmachine misschien toch niet zo'n slechte optie. Het gezin is zeer blij dat ik mijn hobby weer snel kan oppakken, want een afwasmachine is toch wat overdreven.

De eerste wandeling buiten was letterlijk een blokje om. Ik weet zo'n verschrikkelijk tempo te ontwikkelen dat Jos bijna kramp krijgt van het stilstaan. Na een half uur ben ik weer thuis!

Twee weken na de operatie gaan de krammen eruit en mag ik actief oefenen. En dat is hard nodig want de spiermassa is sterk geslonken. Midden in de huiskamer staat een geleende hometrainer waarop ik de nodige kilometers maak. De eerste dagen moet de stijfheid uit het been gefietst worden. Inmiddels trap ik mee met de Giro op TV. Ik zit in de kopgroep, probeer te ontsnappen maar moet in de eindsprint mijn meerdere erkennen in Petacchi.

De fysio weet nog wat gemene oefeningen om alles rondom de heup op de juiste wijze gerekt en gestrekt te krijgen. Het zal wel moeten om straks weer als een kieviet over de baan te rennen. Het gaat elke dag beter. Het is nu drie weken na de operatie en ik heb een kruk de wacht aangezegd. Volgens het informatieboekje kon ik weer auto rijden als ik goed met een kruk kon lopen. Wat is goed? Kennelijk goed genoeg want auto rijden is geen probleem. Er gaat weer een wereld voor je open. Hoewel Jos me overal heeft gebracht, is het toch lekker om weer zelfstandig je weg te vinden.

Enno